

มุสลิม-คริสเตียน

ในโลกปัจจุบัน

มูมหนึ่งของมัสยิดในอิหร่าน โบสถ์ของชาวคริสเตียนในอิหร่าน

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันประสูติแห่งท่านศาสดาอีซา (อ) ในเร็ววันนี้เราใคร่กล่าวว่ ในโลกอิสลามและโลกคริสเตียนนั้นมีบรรดาผู้นำทางศาสนาและผู้นำทางสังคมมากมายที่ได้พูดถึงเรื่องความเป็นธรรมทางสังคม และพูดถึงเรื่องเสรีภาพของมนุษย์ แต่มิได้เกี่ยวข้องกับ การดิ้นรนต่อสู้แต่ประการใด ซึ่งบรรดาผู้นำเหล่านั้นไม่ชอบให้มีการแสดงออก (Activist) พวกเขาจะพูดต่อต้านความทารุณโหดร้าย แต่ในขณะที่เดียวกันก็ได้เอาใจใส่ว่าผู้ประกอบความทารุณโหดร้ายทุกรายปัจจุบันนี้นั้นขึ้นอยู่กับโยงโยเป็นสากล ผู้นำทางศาสนาเหล่านี้ไม่พูดแม้แต่คำเดียวที่ต่อต้านมหาอำนาจผู้กดขี่และการประกอบทารุณกรรมของมหาอำนาจในท้องที่ต่าง ๆ ทั่วโลก

โลกปัจจุบันนี้ปัญหาความขาดแคลน และความยากไร้ ตลอดจน ปัญหาการ ปกครองที่กดขี่นั้นมิได้เป็นปัญหาของท้องถิ่นหรือของประเทศใดโดยเฉพาะ ปัญหาดังกล่าว

ได้เป็นปัญหาระหว่างประเทศซึ่งมีผลกระทบกระเทือนไปทั่วโลก นักวิจัยชาวยุโรปคนหนึ่งได้ทำการวิจัย และได้แถลงไว้เมื่อไม่กี่ปีมานี้เองว่า ปัจจุบันนี้ทรัพยากรของโลก 85% ได้ตกอยู่ในการครอบครองของมนุษย์กลุ่มน้อยเพียงจำนวน 15% ของพลโลก และทรัพยากรที่เหลือ 15% นั้น พลโลกจำนวนอีก 85% ได้อาศัยเลี้ยงชีพอยู่ ซึ่งแน่นอน 85% ของพลโลกนั้นต้องลำบากยากจน นอกจากนี้การวิจัยนี้ยังได้ทำนายไว้ด้วยว่าอีก 20 ปีข้างหน้า อัตราส่วนระหว่างทรัพยากรกับพลโลกจะก้าวไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่เลวลงคือ 90% ของทรัพยากรจะตกอยู่แก่พลโลกเพียง 10% เท่านั้น นั่นคืออีก 20 ปีข้างหน้าความยากจนจะครอบคลุมพลโลกถึงจำนวน 90%

เพื่อดูความเป็นไปและการดำรงอยู่ของประชากรโลกให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ขอให้เราพิจารณาถึงสภาพของทวีปอเมริกาใต้ซึ่งมีพลเมืองรวมกัน 4.5% ของพลโลก ปรากฏว่า 75% ของพลเมืองในทวีปอเมริกาใต้ตกอยู่ในสภาพแห่งความอดอยากยากจน และจำนวนแห่งความอดอยากยากจนนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทั้งๆ ที่ประชาชนในทวีปนี้ในส่วนที่ทำการเกษตรต่างมีที่ดินโดยเฉลี่ยกว้างขวางกว่าประชาชนในทวีปอื่นๆ พื้นที่ดินทำการเกษตรของทวีปนี้ต่อหัวของประชาชนแล้วมีมากกว่าเกษตรกรในเอเชียถึง 3 เท่าทั้งเป็นดินแดนที่มีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยไม้มีค่ามากที่สุดในโลก ทั้งยังมีแร่ธาตุต่างๆ มากมายทั้งที่สำรวจแล้วและยังไม่ได้สำรวจ

แต่ปรากฏว่าพื้นที่ดังกล่าวมีเพียง 6% เท่านั้นที่ประชาชนได้เข้าทำการเกษตร ซึ่งเห็นได้ชัดว่าความอดอยากได้เกิดขึ้นเพราะการจัดสรรที่ดินในดินแดนนี้ซึ่งเป็นผลจากการเข้ายึดครองของชาวยุโรปในศตวรรษที่ 16 และการเข้าแทรกแซงของบรรดานายทุนสหรัฐอเมริกาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

สาเหตุของความอดอยากประการหนึ่งของทวีปนี้คือระบบเศรษฐกิจซึ่งได้ทำให้ผลิตผลทางการเกษตรนั้นเป็นแบบผลิตผลอย่างเดี่ยว คือผลิตผลของพืชชนิดเดียว ตัวอย่างเช่น คิวบาต้องพึ่งราคาน้ำตาลในตลาดโลก ในขณะที่บราซิลและโคลัมเบียต้องพึ่งพาราคากาแฟ และอเมริกากลางหลายประเทศนั้นต้องอาศัยราคากาแฟ เพราะประเทศเหล่านั้นผลิตแต่กล้วยอย่างเดี่ยว ประเทศเวเนซุเอลาได้อาศัยแต่น้ำมันอย่างเดี่ยว ซึ่งระบบเศรษฐกิจเช่นนี้ได้เป็นมาตั้งแต่สมัยการค้าอาณานิคมของยุโรปซึ่งต้องการให้ทวีปนี้เป็นดินแดนผลิตสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่ตน โดยไม่มีความคิดให้คนในทวีปนี้พึ่งพาตนเองได้ พวกนายทุนเหล่านี้ได้อาศัยทุนจากต่างชาติเข้าไปประกอบธุรกิจและในขณะเดียวกันก็ได้จัดตั้งชนชั้นปกครองขึ้นทำการปกครอง เพื่อจะได้จัดการให้ดินแดนเหล่านี้เป็นเสมือนเมืองขึ้นของตนและร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อเข้าทำการฉ้อฉล และเอารัดเอาเปรียบตลอดจนเข้า

อเมริกากลางหลายประเทศนั้นต้องอาศัยราคากาแฟเพราะประเทศเหล่านั้นผลิตแต่กล้วยอย่างเดี่ยว ระบบเศรษฐกิจเช่นนี้ได้เป็นมาตั้งแต่สมัยการค้าอาณานิคมของยุโรปซึ่งต้องการให้ทวีปนี้เป็นดินแดนผลิตสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่ตนโดยไม่มีความคิดให้คนในทวีปนี้พึ่งพาตนเองได้

ครอบครองแหล่งทรัพยากรและเข้าครอบครองการผลิตทางการเกษตร ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเช่นบริษัทยูไนเต็ด ฟรุต คอปอเรชัน (United Fruit Corporation=UFC) บริษัทนี้มีที่ดินในอเมริกาใต้เพื่อการเกษตรของตนเองถึง 680,000 เฮกตาร์ (ประมาณ 5,100,000 ไร่) โดยยังไม่รวมพื้นที่การเกษตรของประชาชนที่ตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ต้องทำการผลิตผลทางการเกษตรให้แก่บริษัทซึ่งเป็นที่ดินที่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของบริษัท บริษัทนี้เกี่ยวข้องสัมพันธ์ทางด้านเงินทุนและผลประโยชน์อยู่กับบริษัทยักษ์ใหญ่ของสหรัฐอเมริกา เช่น บริษัทโครสเลอร์ บริษัทอาร์โก้ และธนาคาร เช่น เซสแมนฮัสตันและมอร์แกนแกรนต์ ทรัสต์ เป็นต้น ซึ่งได้เข้ามีอำนาจควบคุม

การค้าตลาดของผลิตผลทางการเกษตรของทวีปนี้ไว้ในกำมือ และกำโชคชะตาของเกษตรกรทั้งทวีปเอาไว้ไม่ให้มีอิสระเสรีได้

ดังกล่าวนั้นเป็นเพียงตัวอย่างเดี่ยวแต่แท้จริงนั้นได้มีการกดขี่ข่มเหงผู้ประกอบการเกษตรอีกมากมายโดยวิธีการที่คล้ายคลึงกันคือการเข้าแทรกแซงการผลิต เพื่อให้เกษตรกรผลิตพืชผลทางการเกษตรเพียงชนิดเดียวหรือสองชนิดที่ตลาดโลกต้องการ ผลประโยชน์จากการผลิตเช่นนี้จะไปตกอยู่แก่ผู้ทำการส่งออกซึ่งมีกิจการใหญ่และมีทุนมาก ซึ่งผู้ประกอบการเหล่านี้จะเป็นผู้กำหนดคุณภาพและราคาผลิตผลทางการเกษตรให้แก่เกษตรกร

เป็นที่รู้กันโดยทั่วไปว่าสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรในเอเชียและแอฟริกา นั้นยิ่งแยกว่าในละตินอเมริกาเสียอีก ในแอฟริกาผู้คนได้ประสบความอดอยากจนมีคนล้มตายเป็นจำนวนพันแต่ละวัน ซึ่งบรรดาหาอำนาจทางเศรษฐกิจเหล่านี้ได้ประสานโยงโยอำนาจอยู่กับผู้ปกครองดินแดนนั้นๆ ประสานโยงโยผลประโยชน์อยู่กับพวกนายทุน พวกเผด็จการ พวกผู้ปกครองที่กดขี่และพิทักษ์ปกป้องระบบเศรษฐกิจที่แสวงหาความร่ำรวยโดยไม่คิดรับผิดชอบ ระบบดังกล่าวได้กีดกันมิให้ประชาชนผู้อดอยากเหล่านั้นได้รับทรัพยากรของโลกที่ควรจะได้เข้าช่วยเหลือบรรเทาความอดอยาก พวกนี้กลับส่งเสริมให้เกิดระบบเศรษฐกิจที่เสรี ซึ่งแท้จริงก็คือการตกเป็นทาสของการแสวงหาความร่ำรวยและกอบโกยเอาผลประโยชน์ของคนกลางโดยมิได้มีพระผู้เป็นเจ้าของในจิตวิญญาณเลยแม้แต่น้อย และพวกเขาคือผู้ละทิ้งพระผู้เป็นเจ้าของไปบูชาเจ็ดแห่งวัตถุนิยม บูชาเทพหลากหลายโดยปฏิเสธศีลธรรมแห่งพระผู้เป็นเจ้าของคริสเตียนและอิสลาม

ประชาชาติแห่งอิหร่านได้ทำการต่อสู้มาอย่างยาวนานหลายปีเพื่อให้หลุดพ้นจากวงจรร้ายกาจดังกล่าวนี้ จนในที่สุดก็ได้ชัยชนะด้วยการปฏิวัติอิสลาม แต่อย่างไรก็ตามเจตนาร้ายดังกล่าวต่อประชาชนก็ยังเป็นมรดกตกทอดกันมาไม่ขาดสายโดยมุ่งทำลายทางเศรษฐกิจเพื่อให้ประชาชาติอิหร่านต้องพึ่งพาอยู่กับประ

เทศตะวันตก ซึ่งประชาชาติอิหร่านได้
ต่อสู้มาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ตนเองได้
รอดพ้นจากเงื่อนไข่นั้น

เราเชื่อว่าการทำทลายต่อระบบ
การเมือง วัฒนธรรมและเศรษฐกิจที่ทั้ง
พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรวบรวมอำนาจให้ประชา
ชาติทั่วโลกต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพล
ของตะวันตกนั้น เป็นหน้าที่ทางศาสนา
ของมุสลิมทุกคนและทั้งเป็นหน้าที่ของ
คริสเตียนทุกคนด้วย ซึ่งเราคิดว่าประการ
แรกนั้นคือการประกาศให้แน่ชัดถึง
เกียรติยศแห่งความเป็นมนุษย์ซึ่งก็คือผู้
ที่พระผู้เป็นเจ้าทรง สร้างและแสดง ออก
ชัดถึงการปฏิเสธการครอบงำของอิทธิพล
ทั้งปวงที่ทำให้ความรู้สึกนึกคิดของ
มนุษย์นั้นต้องต่ำต้อยด้อยลงต้องสูญเสีย
ความเป็นตัวของตัวเองในการคิดสร้าง
สรรค์และต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจการ
ปกครองที่กดขี่หรือตกอยู่ภายใต้การชี้ นำที่ฉ้อฉลและหลอกลวง

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นเรามีความคิดเห็นว่ามุสลิมและคริส
เตียนไม่อาจยอมรับแนวความคิดที่เป็นแนวเปิดกว้าง (Liberalism)
หรือตรงกันข้ามคือแนวความคิดที่เป็นเผด็จการรวบอำนาจ (Totali-
tarianism) ซึ่งจิตวิญญาณแห่งศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าไม่อาจ
ยอมรับการชี้ นำสังคมสู่สองขั้วนี้ได้โดยขั้วแรกคือการเปิดกว้างนั้นทำ
ให้ความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและศีลธรรมแห่งศาสนากลายเป็นสิ่ง
ไร้ค่าและไร้ความหมายในการสร้างระเบียบแบบแผนแก่สังคม
มนุษย์ส่วนขั้วที่สองนั้นเป็นการทอดทิ้ง พระผู้เป็นเจ้าด้วยการสถาปนา
ตนเองหรือระบบการปกครองหรือเศรษฐกิจขึ้นโดยกำหนดผิดถูก เอา
เอง และบังคับให้มวลชนต้องเชื่อถือศรัทธา

บรรดาผู้ปฏิบัติตามคำสอนแห่งท่านศาสดามุฮัมมัด(ช.ล.)
และบรรดาผู้ปฏิบัติตามท่านศาสดาอีซา(อ) นั้นย่อมมีความคิด ตรง
กันว่า โดยประการแรกนั้นความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าต้องนำมา
ซึ่งความเปลี่ยนแปลงอำนาจทางการเมืองไปสู่ประชาชน เช่นโดย การ
เลือกตั้ง และประการที่สองคือปลูกฝังความศรัทธาในพระผู้เป็น เจ้า
และยอมรับบทบาททางศีลธรรม ว่าเป็นสิ่งที่จะควบคุมมิให้สังคม
มนุษย์ออกนอกกลุ่มทางแห่งความถูกต้องดีงาม ประการที่สามต้อง
สถาปนาให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมเพื่อให้คุณค่าแห่งความเป็น
มนุษย์นั้นได้เบ่งบานในทุก ๆ ด้าน

เรามีความเชื่อว่าจากการทำทลายดังกล่าวนี้ ทั้งมุสลิมและ
คริสเตียนต้องมีความสำนึกว่าการเรียกร้องสู่พระผู้เป็นเจ้านั้นจะไม่
ถูกสังเวยไปเสียเพราะความต้องการ ความเป็นธรรมทางสังคมซึ่ง
มนุษยชาติได้มีบทเรียนในเรื่องนี้มาแล้วมากมายที่เห็นอยู่แม้ปัจจุบันนี้
อันตรายนั้นได้เกิดขึ้นในหลายสถานดังที่จะได้กล่าวต่อไป ความมุ่ง
หมายแห่งศาสนาในเบื้องต้นนั้นเพื่อให้มนุษย์ได้เอาชนะต่อสัญชาต
ญาณต่าง ๆ ของเขาในด้านการกดขี่ข่มเหงและการสถาปนาความ
ศรัทธาและศีลธรรมขึ้นเพื่อให้บรรลุความบริบูรณ์แห่งความเป็น

บรรดาผู้ปฏิบัติตามคำสอน
แห่งท่านศาสดามุฮัมมัด (ช.ล.)
และบรรดาผู้ปฏิบัติตามท่าน
ศาสดาอีซา (อ) นั้นย่อมมีความ
คิดตรงกันว่าต้องสถาปนาให้เกิด
ความเป็นธรรมในสังคมเพื่อให้
คุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์นั้นได้
เบ่งบานในทุกๆ ด้าน

พระผู้เป็นเจ้านั้นได้มีอยู่แล้วโดยธรรมชาติของมนุษย์ แต่เงื่อนไข่นั้น
สังคมได้ทำให้พวกเขาเป็นอื่นไป หรือเป็นเครื่องปกปิดมิให้เกิดการ
พัฒนาการและเงื่อนไข่นั้นเองได้ทำให้จิตสำนึกในพระผู้
เป็นเจ้าและ ความสำนึกตนได้สูญหายไปเหลืออยู่เพียงความโง่เขลา
ซึ่งแม้แต่ตนเองก็แปลกแยกอยู่ภายใต้อำนาจของเจ็ดแห่งสังคมนั้น
จนกลายเป็นผู้หาความถูกต้องเป็นธรรมสนับสนุนให้แก่การแบ่งแยก
ชนชั้นในสังคม นั้น ๆ ไป

ความเข้าใจในภาระและหน้าที่ของศาสนทูตแห่งพระผู้เป็น
เจ้าทำให้เราเชื่อว่าการทำทลายของอิสลามและของคริสเตียนต่อผู้
กดขี่ในปัจจุบันนี้ต้องเริ่มต้นในนามแห่งพระผู้เป็นเจ้าและต้องทำสืบ
เนื่องต่อไปในนามของพระองค์ ความมุ่งหมายแห่งการทำทลายนั้นคือ
การช่วยให้ผู้ที่ถูกสรรค์สร้างจากพระองค์นั้นได้อยู่รอดปลอดภัย
ปลอดภัยจากความทุกข์ทรมาน และปลอดภัยจากทุกสิ่งทุกประการมุ่งสู่
ความดีงามซึ่งก็คือพระองค์เท่านั้น อุดมคติใดก็ตามที่มีได้มีความมุ่ง
หมายเพื่อพระผู้เป็นเจ้านั้นย่อมถึงทางตันและจุดจบและโดยมิได้ รู้
ตัวก็จะตกไปอยู่ภายใต้อำนาจแห่งวัตถุนิยมการทำทลายดังกล่าว นี้ซึ่ง
เกิดขึ้นในอิหร่านต่อต้านมหาอำนาจทั้งหลายในโลกซึ่งยังคงดำเนิน
อยู่ต่อไปในขณะนี้คือการเริ่มด้วยพระนามแห่งพระผู้เป็นเจ้า

เท่าที่เราได้รู้ที่กิจกรรมทำนองเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ
ในโลกแห่งคริสเตียนเช่นกันซึ่งนำโดย ผู้นำทางศาสนาต่อต้านอำนาจ
ที่มีขอบข่ายโยงโยไปทั่วโลก เมื่อเราได้อ่านคำประกาศของอาชบิชอบ
แห่งฟิลิปปินส์ คือท่าน ญามี ลินที่ได้ต่อต้านประธานาธิบดี เฟอร์ดิ
นาน มาร์กอส ที่ว่า ‘เราถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะต้องต่อต้านต่อ
มาตรการหรือแผนการใด ๆ ซึ่งสวนทางกับคำสอนแห่งพระผู้เป็นเจ้า’
ซึ่งเราสังเกตเห็นได้ว่าท่านอาชบิชอบได้ให้ใจความสำคัญต่อคำประ
ภาคนั้นอย่างจริงจัง และเราก็ได้เห็นสิ่งทำนองเดียวกันนี้เกิดขึ้น
มากมายหลายแห่ง เช่น ในบราซิลซึ่งท่านบิชอปเฮลลาร์ คามารา
ได้กล่าวว่า ‘ความคิดในทางสังคมของมาร์กซิสต์นั้นมาจากหลัก

การของคริสเตียน แต่ไม่อาจนำมา
ใช้ได้เพราะมาร์กซิสต์นั้นได้แยกพระ
คริสต์ออกไปเสียจากสังคมมนุษย์'

ใช่แล้ว ! นี่เป็นเรื่องสำคัญ !
เราก้าวหน้าทางวิธีการแห่งวิทยาศาสตร์
จนกระทั่งเราเอาความศรัทธาและคำ
สอนแห่งพระ ผู้เป็นเจ้าของระบบวิธี
การทางวิทยาศาสตร์ เราได้ลดความสำ
คัญของศาสนาที่เกี่ยวกับ ศีลธรรมลงมา
สู่ระดับปล่อยไปตามปรากฏ การณ์
ตามธรรมชาติของสังคมมนุษย์ซึ่งเรื่อง
นี้เป็นความเข้าใจผิดอย่างมหันต์และจะ
ต้องหลีกเลี่ยง มิให้เกิดขึ้น

อีกประการหนึ่งที่ควรนำมากล่าว
ไว้ในที่นี้ก็คือในโลกอิสลามและโลกคริส
เตียนนั้นมีบรรดาผู้นำทางศาสนาและผู้นำ
ทางสังคมมากมายที่ได้พูดถึงเรื่อง
ความเป็นธรรมทางสังคม และพูดถึงเรื่อง

เสรีภาพของมนุษย์ แต่มิได้เกี่ยวข้องกับการดิ้นรนต่อสู้แต่ประการ
ใดซึ่งบรรดาผู้นำเหล่านั้นไม่ชอบให้มีการแสดงออก (activist) พวกเขา
จะพูดต่อต้านความทารุณโหดร้าย แต่ในขณะที่เดียวกันก็ได้เอาใจ
ใส่ว่าผู้ประกอบความทารุณโหดร้ายทุกรายปัจจุบันนี้นั้นขึ้นอยู่กับ
योगโยเป็นสากล ผู้นำทางศาสนาเหล่านี้ไม่พูดแม้แต่คำเดียวที่ต่อ
ต้านมหาอำนาจผู้กดขี่และการประกอบทารุณกรรมของมหาอำนาจ
ในท้องที่ต่างๆทั่วโลก

เราเชื่อว่าสำหรับผู้ที่อยู่ในฐานะเช่นนั้น การงดเว้นเช่นนั้น เป็น
การไม่กระทำหน้าที่แห่งผู้ถ่ายทอดศาสนแห่งท่านศาสดาทั้งหลาย เรา
เชื่อว่าในโลกปัจจุบันนี้ศาสนแห่งพระเจ้าองค์เดียวนั้นต้องได้รับการ
ถ่ายทอดโดยระบุดัตรูให้แน่ชัดและต้องกำหนดแผนการให้แน่ชัดว่า
เราจะทำประการใดบ้างในการเผชิญหน้ากับศัตรูแห่งพระเจ้า(ช.บ.)

ปัจจุบันนี้เราเชื่อว่าความศรัทธา และศีลธรรมนั้นย่อมถ่าย
ทอดไปสู่บุคคลอื่นๆ ได้ก็แต่โดยวิธีการทำทายเป็นศัตรูที่มีอำนาจ
ครอบงำอยู่เท่านั้น เพราะศัตรูแห่งพระผู้เป็นเจ้าของในปัจจุบันนี้ได้นำ
มวล มนุษย์ผู้รับใช้พระผู้เป็นเจ้าของอยู่ภายใต้อิทธิพลของมันเสียแล้ว
อัลกุรอานได้บอกให้เราทราบ ว่าบรรดาศาสนทูตทั้งหลายนั้นล้วนแต่
ได้ทำทายเป็นศัตรูมาแล้วทั้งสิ้น คำถาม ที่เกิดขึ้นก็คือในการเผชิญหน้า
กับการประกอบทารุณกรรมนั้นอิสลามและคริสเตียนจะทำประการ
ใด? ศาสนาได้กำหนดให้ผู้ศรัทธานั้นใช้กำลังในการทำทายเป็น
ความทารุณโหดร้ายหรือไม่?

คำตอบต่อคำถามนี้มีอยู่ชัดเจนในอิสลามยิ่งกว่าในคริสเตียน
ในอิสลามหลักการแห่งการญihadและการสงครามได้นำมาถกเถียง
และนำมาใช้ตั้งแต่เริ่มต้นแห่งการเผยแพร่อิสลาม อัลกุรอาน ได้มี
อยู่หลายอายะฮ์ที่กล่าวถึงเรื่องนี้ และท่านศาสดาแห่ง อิสลามต้องสู้
รบถึง 10 ปีซึ่งได้มีสงครามต่างๆ ที่แบ่งแยกประเภทเป็น 'สงคราม
ป้องกันตัว' 'สงครามปลดปล่อย' 'การลุกขึ้นต่อต้านด้วยอาวุธ
ต่อระบบการปกครองที่กดขี่' การลุกขึ้นต่อสู้กับการปกครองที่

ความร่วมมือกันขององค์กรมุสลิม
และ คริสเตียน ใน ระดับ าระ
หว่างประเทศโดยมิได้มีการแทรก
แซงของรัฐบาลใดมีทางที่จะก่อให้เกิด
ผลประโยชน์แก่ผู้ยากไร้ทั้ง
มวลในโลกปัจจุบันนี้ได้ **หรือประการ
เดียว ที่เป็นการต่อต้านแผนการณ
ร้ายของบรรดาประเทศมหาอำนาจ**

Thaislamlib

กดขี่ในสังคมมุสลิมนี้ถือเป็นหน้าที่
ของมุสลิมเมื่อปรากฏชัดแจ้งว่ามีการ
กดขี่ยอมถือเป็นหน้าที่ๆ จะต้องต่อต้าน

เท่าที่เราได้ทราบในประวัติ
ศาสตร์ของคริสเตียนนั้นแม้ว่าในระยะ
ต้นแห่งการเผยแพร่จะมีได้มีการลุกขึ้น
ต่อต้านไม่มีการต่อสู้เช่นที่เรียกว่าญihad
ก็ตาม แต่เรื่องการต่อสู้เพื่อศาสนา นั้น
ได้ถูกหยิบยกขึ้นมากล่าวและพิเคราะห์
กันอยู่เสมอ การพลีชีพซึ่งชาวคริสเตียน
ได้กระทำในช่วงศตวรรษแรกในประวัติ
ศาสตร์ของคริสเตียนได้เรียกผู้พลีชีพ
เหล่านั้นว่า "ผู้คัดค้าน" ปัจจุบันนี้เรื่อง
การลุกขึ้นต่อต้านเป็นเรื่องสำคัญ การ
ต่อต้านด้วยอาวุธเพื่อกำจัดความโหด
ร้าย ทารุณนั้นได้รับการยอมรับว่าเป็น
ความจำเป็นหรือไม่? มีพระคริสเตียน
จำนวนมากที่มีความเห็นมาทางยอมรับ

ว่าเป็นความจำเป็นระหว่างการปกครองของฮิตเลอร์หรือในระยะหลัง
นี้เช่นการต่อสู้กับผู้ปกครองที่ปกครองประเทศต่าง ๆ เช่น ละติน
อเมริกาและในอาฟริกาซึ่งความคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากปัญญา
ชนในโลกคริสเตียน

ประการสุดท้าย สิ่งซึ่งควรถือเป็นภาระหน้าที่ร่วมกันระหว่าง
มุสลิมและคริสเตียนนั้นคือองค์กรต่าง ๆ ของทั้งมุสลิมและคริสเตียน
จะต้องสนับสนุนซึ่งกันและกันและร่วมกันเป็นพันธมิตรของผู้ยากไร้
ในสังคม ทั้งโบสถ์และมัสยิดควรจะได้เป็นสถานที่พำนักพึ่งพาของ
ผู้ยากไร้ซึ่งโดยทั่วไปนั้นเรารู้ว่าทุกๆ สังคมผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สิน
นั้นย่อมพยายามที่จะให้ศาสนานั้นเป็นเครื่องมือของตนซึ่งทั้งคริส
เตียนและอิสลามต่างก็ได้รับความหายนะมากมายจากเรื่องนี้

วันนี้ก็เช่นเดียวกับเมื่อวานนี้ ศาสนแห่งพระผู้เป็นเจ้าขององค์
เดียวย่อมสามารถเผยแพร่ออกไปในสภาพแห่งความถูกต้องแท้จริง
หากว่าบรรดาผู้ประกาศศาสนทั้งหลายนั้นได้มีส่วนร่วมสัมพันธ์กับผู้รับ
ศาสน ซึ่งหมายถึงเราต้องอยู่ในแนวร่วมเดียวกันกับบรรดาผู้ยากไร้
ซึ่งบรรดาผู้ร่ำรวยและ ผู้มีอำนาจเช่นประเทศมหาอำนาจทั้ง
หลายนั้นพยายามอย่างยิ่งที่จะใช้ศาสนาให้เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายตน
ซึ่งแผนการดังกล่าวของพวกนี้จะต้องได้รับการ ทำทายเป็น
ความเห็นว่าการร่วมมือกันขององค์กร มุสลิมและคริสเตียน ใน
ระดับระหว่างประเทศโดยมิได้มีการแทรกแซงของรัฐบาลใดมีทาง
ที่จะ ก่อ ให้เกิดผลประโยชน์แก่ผู้ยากไร้ทั้งมวลในโลกปัจจุบันนี้ได้
และนี่คือประการ เดียว ที่เป็นการต่อต้านแผนการณร้ายของบรร
ดาประเทศมหาอำนาจ การจัดตั้ง องค์กร ระหว่างประเทศเพื่อ
ความร่วมมือกันระหว่างองค์กรของมุสลิมและ คริสเตียน ดัง
กล่าวนี้จะทำให้รอดพ้นจากอิทธิพลของรัฐบาลหนึ่งรัฐบาลใด และ
มีเสรีในการดำเนินงานได้ซึ่งเรื่องนี้ยังมีได้จัดตั้งขึ้นเราจึงยังไม่ได้รู้จัก
องค์กรที่เป็นความร่วมมือกันคือ องค์กรเพื่อการกุศลที่เรียกว่า
องค์กรอิสลาม-คริสเตียน (Islam-Christian charity organization)